

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflova ulica 5

Uredništvo „Domovine“, Knaflova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din; Amerika letno 1 dolar. — Račun pošte branilca, podružnice v Ljubljani, št. 10.111.

Tako se ne bo rešilo vprašanje kmečkih dolgov

V »Pohodu« smo brali članek pod naslovom »Kam«, ki na svoj poseben način obravnava kmečko vprašanje. Sploh rešuje »Pohod« pereča vprašanja večine naše dežele, kmeta, obrtnika in delavca, tako, da moramo povzdigniti z vso odločnostjo svoj glas proti temu, da bi se s takimi otročiji mislimi solila našim ljudem pamet. Članek »Kam« pravi med drugim:

»Že pet let se naši državniki izgovarjajo na splošno svetovno gospodarsko stisko, a narod ve, da bi stiska pri nas ne bila tako očitna, ako bi se vodila državna ladja po poti brezobzirne gospodarske politike.

Zaščita kmeta je bila potrebna, in to vprašanje bi se bilo moralo rešiti v nekaj mesecih, toda odgovorni činitelji so menda čakali, da bi se to rešilo samo od sebe na način, da bi bila volk sit in koza cela. Tako še danes ne veda niti dolžnik niti upnik, pri čem sta. Tudi dolžnik želi končne ureditve tega vprašanja, da bo enkrat rešen stalne mučne negotovosti. Znižanje kmetijskih dolgov v onem razmerju, v katerem so padle cene od tedaj, ko je dolg nastal, pa do danes, je opravčeno. Pri tem je treba še vedno poudariti dejstvo: če si ti pred petimi leti prodal kravo za 3000 Din in ta znesek posodil meni, da sem si kupil kravo, si mi torej dal eno kravo. S kakšno pravico zahtevaš danes od mene 3000 Din, to je tri krave, če si mi dal samo eno?»

Dalje pravi »Pohod«: »Naši vodilni gospodji se je posrečilo doseči, da plačuje ali se obremenjuje slovenski kmet s šeststotnimi obrestmi, srbski pa plačuje le en odstotek, ker je ta dolžan zasebniku, naš pa posojilnici.«

Pravijo, da tudi slepa kura včasih z no najde, zato se bo morda tudi našel čitatelj, ki bo verjel gornjim izvajanjem, saj ima članek navidezno prav. Pomisliti pa moramo, da se reševanja tako važnih vprašanj ne da do kar iz rokava stresati. Preveč so povezane razne panoge gospodarstva med seboj, da bi se dala ena sama med njimi posebej reševati, kaj šele rešiti. Prevelika naglica pač nikjer ni kaj prida, najmanj pa v reševanju zamotanih gospodarskih vprašanj. Tudi zdravnik, ki hočejo ozdraviti hudo bolnega siromaka — ves naš gospodarski sestav je danes hudo bolan — se dolgo posvetujejo in premišljajo, preden dajo bolnika na operacijsko mizo. »Pohodov« članek pa gre nad bolnika kakor mesar s težko mesarico, misleč, da je pač hitra in temeljita pomoč najboljša. Tega mu tudi ni za meriti, saj mož najbrž ne ve, da ni države na svetu, ki bi že bila rešila tako zvano gospodarsko stisko, zoper katero išče ves svet primernege leka. Lepo je reči: Znižajmo kmečke dolgove na eno tretjino, češ: za denar, ki sem si ga izposodil pred petimi leti za eno kravo, dobim danes tri krave. Žal, še nobena država na svetu ni uvedla takšne kravičarjevalute, in je res toliko kakor pet krav za en groš naziranje, da se bo ves svet ravnal po živinskih cenah, ki so zaradi raznih okoliščin pri nas žal tako krivično nazadovale. Kaj nič ne pomisli članek, da je posodil tisočake za nabavo krave pred petimi leti, recimo, obrtnik, ki je imel sam obveznosti in jih še ima

zaradi tega posojila? Kdo bo pa niemu znižal dolg? Morda je dobil kmet posojilo iz hranilne vloge delavca, hlapca ali dekleta, ki živi danes brezposelni, in bi bila v nebo vpijoča krivičica, da bi on, ki morda že več let ni niti okusil mesa, nosil vse breme padca živinskih cen. Članekarjevo računanje v kravičarjevaluti bi bilo do neke mere možno samo v tem primeru, če je posodil denar kmetu kmetu. Že na tem malem primeru je razvidna povezanost raznih gospodarskih panog med seboj in s tem zvezana težavna rešitev vprašanja kmečkih dolgov.

Ne tajimo, da tudi naše zadružništvo ni povsod vršilo vzorno svojega visokega poslanstva, vendar pa moramo odločno odklanjati članekarjevo naziranje, da je treba izenačiti dolgove pri naših zadružnih zavodih z onimi pri zasebnikih zlasti v vzhodnih krajih naše države. Članekar pač nič ne ve, da je plačeval ubogi srbski kmet oderuhom dolga leta obresti po dvajset, trideset in še več odstotkov, med tem ko je naš zadružnik užival

ugodnost nizkih obresti za dolgove. Za mnoge takšne oderuške primere je tudi en odstotek obresti preveč, temveč bi bilo pravično črtati tamkajšnjemu kmetu ves dolg, saj je z visokimi obrestmi že večkrat povrnil upniku dolg.

Neresno je povzdigovanje dolžnika, češ: on je zadružnik, ki bi moral govoriti, ne pa vlagatelj, ki je brezpravna raja. Sam Bog ve, kakšne so zasluge dolžnikov za zadružništvo. Kolikor vemo, še niso doslej nikjer na svetu ustanovili nobenega denarnega zavoda dolžniki in so tudi naše zadruge ustanavljali varčni kmetje in drugi varčevalci. »Edina dolžnikova zasluga za zadruge je, da je pomagal prazniti blagajno«, je rekel pri čitanju »Pohodovega« članka neki hudomušnež. Takšno naziranje moramo seveda prav tako odločno odkloniti, saj je vendar dolžnik tisti, na čigar račun se je tako lepo razvijalo naše zadružništvo. Nedvomno je treba mnogo spoznavnosti in zdrave pravičnosti, da se pravda med vlagateljem in dolžnikom tudi pri naših zadružnih denarnih zavodih reši na način, da bosta oba do neke mere zadovoljivo odpravljeni. »Pohodovemu« članekarju moramo za zaključek povedati: Gospodarska vprašanja ne rešujejo z glasnim kričanjem in zmerjanjem, temveč s pametnim in pravičnim predurkom.

V izpremembah invalidskega zakona se je mnogo prezrlo

Uredba o izpremembah invalidskega zakona je stopila v veljavo letos 1. aprila in poteče rok za prijave upravičencev do letošnjega 30. septembra. »Vojni invalid«, glasilo ljubljanskega oblastnega odbora Združenja vojnih invalidov, se obširno bavi z izpremembami invalidskega zakona in naglašja, da so te izpremembe malenkostne in da se je dosti potrebnega prezrlo.

Invalidnina po davčnem cenzusu med 120 in 170 Din je določena le odstotno in bodo upravičenci dobivali le del invalidnine, določene po invalidskem zakonu iz leta 1929. Tudi invalidi bolniki bodo imeli malo od izprememb. Invalidnina je priznana le takim, ki so imeli že do leta 1923, in imajo še zdaj priznanih najmanj 80 odstotkov nesposobnosti. Drugih invalidov bolnikov izpremembe ne upoštevajo. Nadpregled je dovoljen zdaj vsem priznanim vojnim invalidom, invalidnina pa bo zvišana le v primerih, če bo invalidom pri nadpregledu priznana najmanj 70 odstotna nesposobnost. Mnogo vojnih žrtev bo ostalo še vedno nezaščiteni.

Tako so brez vseh pravic še zmerom oni, ki so bili pred sodiščem kaznovani. To velja za vse, tudi malenkostne kazni za več čas, odkar je bil invalid ranjen. Kazen mu je vzela pravico do podpore in nihče mu je ne vrne. Tudi stari, siromašni, za delo nesposobni roditelji, ki so v vojni izgubili sinove rednike, ne dobijo podpore, če imajo le še kakega polnoletnega sina, čeprav so morda polnoletni sinovi sami tako siromašni, da ne morejo podpirati staršev, ali na živijo bogve kje na tujem. Izpremembe dalje niso upoštevale onih vojnih žrtev, ki so se iz domovine izselile

in ostale v tujini da je od dveh let. Invalidi z 20 odstotki nesposobnosti so ostali neupoštevani od leta 1929, in nima jo priložnosti za uveljavljanje svojih pritožb ali pa za dokaze, da je njihova nesposobnost večja. Kdor je bil reduciriran, ostane pač reduciriran brez ozira na zdravstveni položaj. Reducirani so bili tudi vojaški invalidi izpred vojne dobe. Pred leti jim je bilo obljubljeno, da bodo zaščiteni po drugih zakonih. To pa se doslej ni zgodilo in ostali so čisto brez zaščite.

Prav tako bi bilo treba izpremeniti način invalidskih sodišč. Nekatera invalidska sodišča še po šestih letih niso mogla rešiti vseh invalidskih zadev in zato zahteva invalidsko društvo upravičeno, naj bi se invalidske zadeve spet vrnile sreskim sodiščem, ki mnogo hitreje in tudi mnogo ceneje poslužejo.

Oblastnemu odboru Združenja vojnih invalidov in tudi neposredno invalidskemu sodišču se prijavljajo mnogi invalidi v domnevi, da bodo deležni izprememb invalidskega zakona. Mnogo prijav pa je neveljavnih. Prijavljajo se tudi taki, ki doslej še sploh niso bili priznani. Kdor se ni do 17. maja l. 1923. (dve leti po demobilizaciji srbske vojske) prvič prijavil, sploh ne more biti priznan za invalida. Kdor je po invalidskem zakonu iz leta 1925. zamudil prijavo, tudi ne pride zdaj v poštev, ker velja izpremembe le za one, ki so bili po invalidskem zakonu od leta 1925. priznani, a so zamudili prijave po invalidskem zakonu iz leta 1929., ki je zdaj v veljavi. Ta zakon invalidnosti izpod 30 odstotkov sploh ne priznava. Vdovam, katerih možje so umrli doma, a niso bili spoznani najmanj za 50-odstotne invalide, izpremembe invalidskega zakona ne prinašajo ničesar.

Razkrinkano tihotapsko velepodjetje

V zadnjem času sta bila upokojena dva visoka državna funkcionarja dr. Aleksander Bodi, poslanik v Moskvi, in šef protokola ministrstva zunanjih del Ilija Novaković. Ob enem z objavo ukaza o upokojitvi obeh državnikov so začele krožiti po Beogradu vesti, da sta se oba hudo pregrešila proti državnim koristim. Kmalu se je izkazalo, da so vse te govornice osnovane. Dr. Aleksander Bodi se je kot poslanik bavil s tihotapstvom na debelo in pri tem celo ponarejal državne listine.

Poslanik dr. Bodi si je znal pridobiti pomoč španskega poslanika grofa De Torihosa, da brez carine uvozi v državo dragoceno pohištvo, več sto kilogramov najdražjih preprog, mnogo dragocenega starega srebrnega jedilnega orodja in celo vrsto starinskih dragocenosti. Tuji poslaniki imajo namreč pravico, da za svojo osebno potrebo uvažajo v državo, v kateri opravljajo svoje posle, vse reči brez carine. Poslušajoč se te pravice je grof De Torihos zaprosil za carine prost uvoz 900 kg pohištva, namenjenega za stanovanje poslanika dr. Bodija v njegovi hiši v Požarevački ulici. Medtem se je dr. Bodi sporazumel tudi s sorodnikom svoje žene Ivanom Nečajevim, trgovcem s preprogami v Novem Sadu, s svojim prijateljem trgovcem s starinskimi predmeti Glückom, in v vagonu ni prispelo samo staro pohištvo, temveč tudi več tisoč kilogramov zgoraj omenjenega blaga, nakupljenega na Dunaju in namenjenega za Bodija. Samo carina na preproge bi znašala okoli pol milijona dinarjev.

Špansko poslaništvo je na službeno prijavo poslanika dobilo v ministertvu dovoljenje za carine prost uvoz pohištva v teži 900 kg. Dovoljenje je podpisal pristojni šef protokola Ilija Novaković. Vzel pa ga je dr. Bodi, popravil številko 900 na 6900 kg in ko je vagon prispel, so njegovo vsebino zvozili ne na špansko poslaništvo, temveč na stanovanje poslanika dr. Bodija.

Medtem je bila policija obveščena, da se pripravlja veliko tihotapstvo in je še tisti

dan začela odločno preiskavo. Ugotovila je, da je bilo blago delno namenjeno za dr. Bodijski delno pa za starinarja Glück in za trgovca Nečajeva, nekaj srebrnega jedilnega orodja pa je bila last bivšega svetnika ministrstva zunanjih del in sedanjega poslanca Radoševića. Policija je vse blago zaplenila, poslanika Bodija pa so odvedli k zaslišanju. Na policijski direkciji je dr. Bodi nastopil tako samozavestno, da so ga opoldne spustili domov h kosilu. Ko so ga pa popoldne iskali, ga ni bilo več v Beogradu. Odpeljal se je na Sušak in pobegnil v Italijo.

Preiskava se nadaljuje. Trgovca Nečajev in Glück sta zaprta. Pokazalo se je, da sta vmešana v zadevo tudi direktor svedicijske tvrdke »Continental« Sigmund Steiner in prokurist Gustav Lewi. Ta tvrdka je namreč oskrbela prevoz.

Španski poslanik grof De Torihos je že zapustil Jugoslavijo. Kaže, da gmotno na vsej reči ni bil prizadet, temveč je storil lahkomiselno uslugo svojemu znanu dr. Bodiju, s katerim je kot visokim funkcionarjem v ministertvu želel biti v dobrih odnošajih. Ko je namreč poslanik De Torihos poslal prijavo za uvoz ministertvu, je v posebnem pismu opozoril šefa protokola Ilijo Novakovića, da je ta prijava le čim uslužnost. Po naključju ali pa namerno je bilo to pismo Novakoviću izročeno šele pozneje, ko je dovoljenje za carine prost uvoz že izdal Novaković se zdaj brani, da pisma ni prečital ker je mislil, da je običajno spremno pismo brez vsebine. Pri nadaljnjih preiskavi se je pokazalo, da je Novaković vedel za Bodijevo početje.

Trgovec Ivan Nečajev je na sumu, da je s pomočjo dr. Bodija že prej vršil slična tihotapstva. Nečajev je namreč sorodnik Bodijeve žene, Rusinje po rodu.

Nadaljnja preiskava je dognala široko razpredenost te tihotapske zadeve. Tako so tudi carinska oblastva v Ljubljani prišla v zvezi z Bodijevo tihotapsko zadevo te dni do vznemirljivega odkritja. Carinskim oblastvom v Ljubljani se je posrečilo najti več

količino tihotapljenih preprog in drugih predmetov. Vse to so zaplenili. Preiskave so tudi po drugih mestih Slovenije dovedle do uspehov in so bile tudi tam zaplenjene večje količine preprog. Kakor se doznava, so policijska oblastva nekje naletela na velike količine preprog, ki jih je Ivan Nečajev, eden od glavnih Bodijevih sodelavcev, hotel zakriti. Oblastva so zaplenila tudi avtomobil, v katerem so bile te preproge pripeljene. Zdaj je predmet preiskave vprašanje, ali je to tisti avtomobil, s katerim so se zadnja leta vtihotapljeni predmeti razvažali iz dr. Bodijevega stanovanja po Jugoslaviji.

Z nekaterimi Bodijevimi sodelavci je imela tudi mariborska carinarnica svoječasno posla. Predvsem sta to brata Glück, solastnika tihotapske tvrdke »Antika« v Beogradu, ki sta živelja pred nekaj leti v Zagrebu. Večkrat sta potovala skozi Maribor v Avstrijo. Na mariborski carinarnici so imeli na oba precejšnjo piko, ker so sumili, da se bavita s tihotapstvom. Pred nekaj leti so zasačili nju, no sestro, ki je bila poročena z osiješkim zdravnikom dr. Kleinom, pri tihotapstvu zlata. Kleinova se je vozila v družbi s svojim bratom Glückom skozi Maribor v zagrebškem brzem vlaku v drugem razredu. Noge je imela vse v povojih in je njen brat izjavil carinikom, da se pelje sestra na Dunaj k operaciji. Ko so ji pa povoje sneli, so našli v njih znatno količino dukatov. Zaradi te afere se je zastupil njen mož dr. Klein in umrl.

Takoj po razkritju tihotapske zadeve v Beogradu so carinska oblastva v Mariboru začela preiskavo. Gre namreč za ogromno zalogo vtihotapljenih perzijskih preprog, za katere še ne vedo, kje so skrite.

Oblastva sumijo, da so odpotovale preproge iz Ljubljane v Maribor. Res so tudi videli v Ljubljani Nečajeva in njegove ljudi v skupinah z nekimi osebami iz Maribora. Zaradi tega so carinska oblastva v Mariboru takoj izvršila preiskave v nekaterih skladiščih in v zasebnih stanovanjih.

Dr. Bodi in njegovi pajdaši so uvažali, kakor je dognano z državnimi vozovnicami brez carine svoje blago na raznih mestih v državo. Eden izmed glavnih uvoznih središč je bil Maribor.

DOMA ³⁰

Potem je spet umolknil in njegov moik je bil še strašnejši kakor prej. Perina je dosti bolj prevzel kakor nenadni obupani klic, ki ga je bila slišala.

Najbrž je ubogi tovarnar pozabil, da ni sam v sobi . . .

Da, gospod Vulfran se je dal po velikem bogastvu, ki si ga je bil pridobil, po sijalnem položaju, ki ga je zavzemal, zavesti v prepričanje, da je izbrano bitje, ki se ga posluži usoda, da z njegovo pomočjo vlada delu sveta. Kako bi bil mogoč sicer zlesti tako visoko, ko je vendar začel čisto pri tleh? Potem pa se je iznenada vse obrnilo. Ko je prišel na višek svojih moči, mu je usoda odrekla svojo pomoč. Najprej je oslepel. Potem je čakal sina, da se bo vrnil in prevzel po njem imetje, — toda iznenada je zvedel da je ta sin že davno mrtev.

Kaj naj zdaj stori? Vse, preteklost in sedanjost se je zmedlo v njem. Kakšen mož je bil nekoč in kaj je zdaj! In — ali je bil sploh res to, kar zdaj ni več, in zakaj ni več?

OSEMINTRIDESETO POGlavJE

Dobra beseda dobro mesto najde

Ta pobitost je bila vzrok, da je tovarnar hudo trpel. In ni se hotela umakniti. Razer tega je začel spet bolehati za svojim vnetjem pljučnih vrščikov, ki je postajalo čedalje hujše. Kri mu je začela pritiskati v plju-

ča, da je moral ostati teden dni v posteli. Zaradi tega je gospodaril po tovarnah Talouel in je bil seveda na svoje vodilno mesto zelo ponosen. Kar čez vse druge je zrasel.

Potem pa se je slepčevu zdravje začelo počasi obračati na bolje. Samo iz svoje potrnosti se ni mogel dvigniti in zaradi nje je zdravnika najboljši skrbelo.

Večkrat je Perina skušala vprašati zdravnika, kako misli o bolezni, toda doktor Ruchon ni bil človek, ki bi bil zadovoljil njeno radovednost. K sreči ni bil tako kratkih besedi z gospodično Lepotičnikovo in z Boštjanom, ki sta zvedela marsikaj, kar bi bilo sicer ostalo Perini prikrito.

»Za njegovo življenje ni več nevarno,« je dejal nekega dne Boštjan po pogovoru z zdravnikom. »Gospod doktor želi samo to, da bi se naš gospodar kmalu z vso vneto lotil dela.«

Gospodična Lepotičnikova ni bila tako skopih besed. Ko je nekoč proti večeru prišla k Perini, da bi jo učila, ji je povedala, da je pravkar govorila z zdravnikom o tovarnarjevi bolezni.

»Zdravnik mi je dejal, da bi gospod Vulfran potreboval kakšno nenadno razburjenje, ki bi ga poživilo,« je povedala. Tako razburjenje bi ga zbudilo iz omtvelosti in mu vtilo novih moči. Samo kako naj tako razburjenje uprizarimo? . . . «

Dolgo se je zdravnik bal vsakega razburjenja, zdaj si ga je pa želel. Takoj ko se bo gospod Vulfran zdramil in se spet oprjel dela ter v njem pozabil svoje trpljenje, je zdravnik upal, da se bo lahko lotil očesne

operacije, ki mu bo vrnila vid in s tem novo voljo do življenja.

Toda kakšno razburjenje naj bo to? Vsi so o tem premišljali in niso mogli najti nobenega pravega odgovora. Gospod Vulfran se je vedel tako, kakor bi bil zanj ves svet umrl. V času, ki ga je moral prebiti v postelji, ni pustil k sebi ne obeh nečakov, ne ravnatelja Talouela. Ravnatelj je prišel vsak dan dvakrat pred njegova vrata, toda vselej mu je dal tovarnar sporočiti po Boštjanu:

»Odložite po svoji uvidevnosti, gospod Talouel!«

In ko je prišel spet v pisarno, je samo površno poslušal poročila svojega ravnatelja o različnih delih v tovarnah, če je pa prišel kdo drug k njemu, mu je le mirno, brezizrazno rekel:

»Najbolje bo, če se o tem pomenite z ravnateljem Talouelom.«

Kako dolgo naj še traja to stanje?

Ko je Perina nekega dne peljala tovarnarja z vozom na izprehod, sta iznenada začela neke nedaleč trobentanje.

»Počakaj!« je velel gospod Vulfran. Zdi se mi, da neke gori.«

Voz je obstal in trobentanje se je še razločene slišalo.

»Gori!« je »zkliknil gospod Vulfran. »Ali mar kaj vidiš?«

»Veliki, črn oblak dima,« je povedala Perina.

»Kje na?«

»Za tonoli, ki zakrivačo pogled. No morem prav natanko reči, kje bi utegnilo biti.«

»Na desni ali na levi.«

»Bolj na levi.«

SLABA TOLAŽBA

A: »Pomislil, moja žena mi stavlja za vzor svojega prvega moža.«

B: »Ne jemlji si tega k srcu, saj boš tudi ti vzor njenemu tretjemu možu.«

VSAKA REČ IMA DOBRO STRAN

Prvi zdravnik: »Kako je s tvojo prakso? Ali imaš mnogo bolnikov?«

Drugi zdravnik: »Zaenkrat hodijo k meni samo moji sorodniki, ki jih pa moram zdraviti brezplačno.«

Prvi zdravnik: »No, boš vsaj prej podeval...«

Politični pregled

Francoska poslanska zbornica je te dni skoro soglasno

sprejela od vlade predlagane socialne zakone.

med njimi zakon o uvedbi 40urnega dela na teden. Zaradi tega veliko stavkovno gibanje v Franciji popušča, čeprav sicer skušajo komunisti uprizoriti še nove stavke. Tako so izzvali stavko natakarjev in gostinskega osebja in stavko mesarskih pomočnikov Ker gre očitno za komunistično rovarjenje, je ministrski predsednik Blum zagrozil, da bo z vsemi sredstvi nastopil proti takemu početju, ker hočejo komunisti na ta način ovirati vlado pri njenem delu za izboljšanje socialnih razmer v državi.

Po dolgotrajni vladni krizi je naposled

v Belgiji sestavil novo vlado Van Zeeland,

ki je voditelj katoliške stranke. V vladi je šest socialistov, pet katoličanov, trije liberalci in en general. Devet ministrov je bilo že v prejšnji vladi.

Iz Moskve poročajo, da načrt nove ruske ustave, ki je bil te dni objavljen,

pomenja preobrat iz diktature proletariata k socialistični demokraciji.

Po tem načrtu bo vrhovni organ državne oblasti in zakonodajne oblasti svet, ki bo imel dve zbornici. V prvo zbornico bodo volili poslance vsi državljani Rusije (Unije socialističnih sovjetskih republik — USSR), ki dosežejo v letu volitev 18. leto. En poslanec

Kar blešči se perilo!

Prizanesljivo in temeljito je odpravilo Schichtovo terpentinovo milo tudi zadnjo nesnago iz tkanine — zdaj se lahko blešči v svetli čistoti.

Schichtovo
terpentinovo milo

pere perilo bleščeče belo

...in za namakanje ženska hvala

Na levi, tam so bile tovarne.

»Ali naj poženem v dir?« je vprašala Perina.

»Ne, samo malo bolj poženi!«

Čim bolj sta se bližala sredi vasi, tem glasnejši so postajali glasovi trobent. Ker pa je bilo na obeh straneh ceste zasajeno visoko drevje, se ni videlo, odkod se prav za prav dviguje dim, ki je postajal čedalje gostejši.

Samo toliko se je dalo presoditi, da ne gore tovarne.

Šele na trgu v bližini cerkve sta zvedela, kje gori.

»Saj vam ni treba tako hiteti, gospod Vulfran!« je zaklical neki delavec. »Pri vas je vse v redu. Pri Tiburci se je vnelo.«

Tiburca je bila stara babica, ki je sprejemala otroke v oskrbo. Pri njej so ostajali čez dan otroci tistih staršev, ki so bili zaposleni v tovarnah. Starka je stanovala v napoli podrti bašti s širokim dvoriščem, nedaleč od šole.

»Tja se peljiva!« je velel tovarnar Perini.

Morala sta samo slediti kopicam ljudi, ki so hiteli proti pogorišču. Kmalu je Perina zagledala plamene, ki so se dvigali nad neko hišo in povsod je smrdelo po požganem. Večkrat sta morala obstati, da nista zavozila v gruče radovednih ljudi, ki so se zbirali na vseh koncih. Kmalu je Perina opazila inženjerja Fabryja z gasilsko čelado. Inženjer je bil namreč vodja gasilcev, ki so se trudili, da bi požar zadušili.

Stopil je k vozu in dejal tovarnarju:

»Ogenj je že toliko kakor zadušen. Posrečilo se nam ga je omejiti, da se ni razširil še na druga poslopja. Najhuje je to, da je prišlo ob življenje več otrok. Pet ali šest jih bo.

Enega so pokopale razvaline, dva sta se zadušila v dimu, o treh pa še prav nič ne vemo.«

»Kako pa je nastal ogenj?«

»Tiburca je v pijanosti zaspala — saj še zdaj ni trezna —, starejši otroci pa so se igrali z vžigalicami. Ko je začelo goreti, so zbežali in Tiburca tudi. Pozabila pa je na otroke, ki so bili v zibelkah.«

Z dvorišča se je začelo presunljivo ihtenje. Gospod Vulfran je hotel iti tja.

»Pojdite rajši na drugo stran,« mu je tiho svetoval inženjer. Materji obeh otrok, ki sta se zadušili, sta tam in jokata.«

»Kaj pa sta?«

»Delavki v vaši tovarni.«

»Govoriti moram z njima,« je odločno rekel slepi starec.

Opri se je ob Perinino ramo, kakor bi bil hotel dekletu reči, naj ga vodi.

Za Febryjem, ki je odrinil ljudi, sta prišla na dvorišče, kjer so gasilci razkopavali podrtine, da bi pogasili še tleče tramovje.

Na drugem koncu so se zbrale delavke in sredi med njimi se je čulo ihtenje. Fabry je povedel Perino in tovarnarja k nesrečnim materama. Ko je ena izmed njiju zagledala starca, je planila naprej in zaklicala:

»Ali ste mar prišli pogledat, kaj delajo z našimi otroci, ko mi garamo v vaših smrdljivih tovarnah? Ali mi boste mar vi otroka ožvečeli? O, moje ubogo dete!«

Sklonila se je nad nesrečnim trupelcem in spet zajokala.

Za trenutek je tovarnar neodločno obstal, potem pa je rekel:

»Prav ste imeli, inženjer, ko ste mi rekli, naj bi šel rajši drugam. Vrnimo se!«

Vrnili so se v pisarno in niso več govorili o požaru, dokler ni prišel Talouel in sporočil, da so od šestih otrok, o katerih so mislili, da so mrtvi, dobili tri žive in zdrave. V zmedli so jih prinesli ljudje k sosedom in potem pozabili nanje.

Ko je Talouel šel, se je sklenila Perina obrniti na tovarnarja z neko prošnjo.

»Ali se boste udeležili pogreba?« mu je proseče rekla.

»Zakaj naj bi to storil?« jo je začudeno vprašal.

»Ker bi bil to najplemenitejši odgovor na obtožbo nesrečne matere.«

»Ali so delavci prišli k zadušnici za mojim sinom?«

»Niso občutili vaše žalosti,« je rekla Perina. »Če jim boste pa vi pokazali, da se vam smilijo, bo to odgovor, ki ga bodo razumeli.«

»Saj vendar veš, kako nevhvaležni so delavci!«

»Kajne, vi mislite, da morajo biti delavci hvaležni za delo in za zaslužek, ki jim ga dajete? Da, res je. Toda nečesa ne smete pozabiti. Delavci gledajo denar, ki ga dobe, na docela drugačen način kakor vi. Mislijo, da imajo pravico do njega, ker so si ga prislužili. Morda se vam to zdi nevhvaležno. Menj se ne zdi. Toda, ali mislite, da bo prav tako, če jim boste pokazali nekaj, česar jim niste dolžni dati. Prijateljstvo rodi prijateljstvo. Ljudje imajo radi tistega, ki se zanje bolj pobriga, kakor je njegova dolžnost.«

Ker ni rekel tovarnar niti besedice, se Perina ni upala nadaljevati. Misliła je, da bo morda lahko pozneje povedala to, kar ji je težilo srce.

mila. Naj se blaga mati po napornem delu odpočije v domači grudi! Njenim svojcem izrekamo iskreno sožalje.

* **Avstrija je ukinita vizum za Jugoslavijo.** Lansko leto je prišlo med našimi oblastmi ... dunajsko vladu do tujsko-prometnega spora. V posledicah tega spora je dunajska vlada odredila, da se morajo za potovanja v Jugoslavijo spet nabavljati vizumi. Te dni pa je dunajska vlada izdala obvestilo, da je ukinita potreba vizuma za avstrijske državljane pri potovanju v Jugoslavijo.

* **400 milijonov dinarjev za železnice.** Na seji gospodarsko - finančnega odbora ministrov, ki se je vršila te dni, so sprejeli predlog prometnega ministra o izvršitvi nabav v Nemčiji za potrebe gradbene in strojne službe državnih železnic v višini 400 milijonov dinarjev.

* **Korupcija.** »Trgovski list« piše v 65. številki: »Korupcija je bila nekoč najbolj doma v Rusiji in Turčiji. Iz Turčije smo jo v glavnem podedovali tudi mi in iz Turčije je prišlo k nam načelo, da mora uradniku za življenje zagotoviti že njegov položaj. Toda v Rusiji preganjajo korupcijsko danes s smrtno kaznijo in tudi v Turčiji se vodi odločen boj proti njej. Tako se bo lepega dne zgodilo, da ne bo korupcije ne v Rusiji in v Turčiji, med tem ko se bo pri nas široko razpasla.«

* **Stare pravice stavbenikov in zidarstvih mojstrov.** Ministrski svet je izdal uredbo o delovnem področju gradbenih podjetij, ustanovljenih po prejšnjih zakonskih določbah, preden je stopil v veljavo novi obrtni zakon, to je pred 9. marcem l. 1932. Ta uredba prizna stavbenikom in gradbenim podjetjem glede izvrševanja gradbenih del vse pravice, ki so jim šle na podlagi prejšnjih zakonskih določb, vendar jih smejo v tem obsegu izvrševati samo na tistih področjih, kjer so jih izvrševali po prejšnjih zakonskih določbah. Izven teh področij pa lahko izvajajo samo tista gradbena dela, za katera so pooblaščenih po pravilniku o obsegu in razdelitvi gradbenih strok. Zidarstvom in zidarstvom s pravnega področja Slovenije in Dalmacije se prav tako priznavajo pravice, ki so jih imele po prejšnjih zakonskih določbah, toda izvajanje teh pravic se omeji samo na ta pravna področja. Izven teh pravnih področij lahko zidarski mojstri izvršujejo gradbena dela samo po pravilniku

o obsegu in razdelitvi gradbenih strok. Za vsa druga gradbena dela, ki jih uredba ne omenja, velja glede obsega dela pravilnik o obsegu in razdelitvi gradbenih del (strok).

* **Združenje obrtnikov v Kranju v borbi s šušmarji.** Prejeli smo: »Združenje, ki zavzema kranjski sodni okraj, je našlo v svojem okolišu 120 šušmarjev, največ v mizarški, čevlarski, kleparski in ključavničarski stroki. Šušmarji obratujejo navadno na kmetih, ne plačujejo delavnice, ne davka, ne prispevkov okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev, zato delajo lahko po nizkih cenah in s tem škodujejo obrtnikom, ki imajo že obrtne liste, prikrajujejo pa tudi državo. Obrtniški stan je prisiljen sprejeti borbo s šušmarji, ker mu sicer grozi pogin. Ker je tudi ministrstvo za trgovino in industrijo začelo preučevati vprašanje zatiranja šušmarstva, je zdaj najprimernejši čas za boj. Seveda mora obrtnišтво v prvi vrsti samo pomagati pri zatiranju šušmarstva. Združenje obrtnikov v Kranju šušmarstva. Združenje obrtnikov v Krasebno odposlanstvo, ki je načelnik dr. Gregorinu pojasnilo ogrožen položaj obrtnišťva zaradi šušmarjev.«

* **Gornji grad je zdaj zvezan z Ljubljano.** Na binško nedeljo je bila odprta redna avtobusna proga Ljubljana—Mengeš—Kamnik—Gornji grad—Logarska dolina. To je za naš srez in zlasti za njegov gornji del velik napredek v vsakem oziru in je zlasti iz tukskoprometnega vidika ogromne važnosti.

* **Čedalje večja škoda zaradi deževja.** Iz Ljutomera pišejo, da se v vinogradih širi peronospora, a uspešno škropljenje ovirajo neprestani nalivi. Trta ne more odvesti in bati se je, da se bo cvetje osulo. Sadovnjaki rumenijo, osobito stareše drevje; rumena je tudi turščica, na žitnih poljih pa se je burno razrasel plevel. Nekateri kmetje so že trikrat sadili krompir. Na mnogih krajih, posebno ob Muri in njenih pritokih so še precejšnji deli zemlje pod vodo. Košnja se je začela, toda seno leži po teden in še več časa na travniku. Kakor vse kaže, bo letina dosti slabša, kakor smo pričakovali. Čebele pa letos zelo rojijo. Skoro vsak čebelar ima po več rojev, tako da nedostaja mnogim že prostora. Toda spričo slabega vremena je treba role že pitati in dež je uničil na obilen pridelok medu z akacije, grozi pa tudi lipi, ki je že začela cveteti.

la in pogosto mu je rekla, da bo dobil za njo vse, kar ima. Toda zdaj se že tri leta ni oglasila, čeprav ji je večkrat pisal, kako se mu slabo godi.

»Anica, reci materi, naj počaka še do velike noči. Med tem se bo morda vse uredilo. V Ljubljano pojdem in povprašam, kako bi zvedel tetin naslov. Saj imajo neko pisarno, kjer se lahko zvedo take reči. Morda se bo le dalo urediti. In če bo sosed prišel, mu nič zanesljivenga ne reci. To te prosim, če me imaš še kaj rada.«

Anica je nehala jokati. Nekaj kakor slabotno upanje se je oglasilo v njenem srcu. Morda, morda se bo to le dalo kako obrniti in ji ne bo treba jemati za moža človeka, ki ga prav nič ne mara. Vroče sta se poljubila. Anica se je vrnila domov, Miha pa je sklenil, da pojde takoj drugo jutro v Ljubljano.

In res. Še noč je bila, ko je Miha vstal in šel. Nekaj dinarjev je imel, toda bilo je premalo, da bi si bil mogel plačati vlak. Zato jo je ubral kar peš. Šest ur je hodil in hudo utrujen je bil, ko je stopil na ljubljanske ulice.

Dolgo je iskal izseljeniški urad, naposled ga je pa le našel. Povedal je, kaj bi rad zvedel, in prijazen gospod mu je obljubil, da bo takoj povprašal v Zagreb, kjer utegnejo to bolje vedeti. Ko mu je Miha še pojasnil, v kakšnih težavah je, in da upa samo še na svojo teto, mu je gospod povedal, da pojde čez dva dni v Zagreb in da bo takrat še sam poskusil potrebno dognati.

Čeprav Miha ni zvedel nič takega, kar bi mu obetajo rešitev, se je vendar potolažen vrnil domov

★
Zdaj pa je že dvanaesti dan čakal kakšnega obvestila. Čudno se mu je zdelo, da iz Zagreba ne dobi nobene vesti, še bolj pa to, da mu ni pisal niti gospod, ki mu je bil obljubil, da se bo zanj zavzel. Ali je pozabil nanj? Saj mu je dal naslov in ga tako lepo prosil...

Tudi Anica je bila vsa obupana. Mati je pritiskala nanjo, naj se odloči, ker bo drugače vse izgubljeno, sosed pa je hodil okoli hiše in jo gledal, kakor bi bila že njegova. Anica pa je samo jokala. Kar ogibala se je Mihi, ki je bil zaradi tega še bolj nesrečen, saj si ni vedel razlagati, kaj naj to pomeni.

Snoči mu je rekla: »Miha, ne bom mogla drugače... Nič ne pomaga... Saj veš, kako je...«

»Do nedelje naj mati še počaka, Anica,« je prosil Miha. Vedel je: nič se ne bo dalo izpremeniti, ves svet ga je pustil na cedilu, toda vsaj še nekaj dni bi rad upal. Počuti se je kakor obsojenec, ki mu odlože smrtno kazen za nekaj dni.

Veliki četrtek je. Božji grob delajo danes. Druda leta je pri delu pomagal tudi Miha, letos pa ni hote, čeprav so ga vabili. Preveč hudo mu je bilo in vedel je, da bo med fanti tudi sosed, ki hoče dobiti Anico...

Kaj naj stori? Ali naj zbeži od doma? Ali naj se ubije?

Kaj mu bo življenje, če ne bo imel Anice? Mračnih misli je stopal skozi vas. Sam ni vedel, kam naj bi šel, da bi vsaj trenutek pozabil vse težave, ki ga tarejo.

* **Vagoni polžev potujejo iz Jugoslavije v Francijo.** Te dni so jih iz Siska odpravili šest vagonov. Živi polži so bili na poseben način spravljani v posebnih zabojih, da ne bo škode pri prevozu. Francija uvaža samo izvestno vrsto polžev, ki je v krajih okrog Siska zelo razširjena. Zaslужek je neznaten: komaj 1 Din za kg.

* **Praznik zrelih češenj pod Gorjanci.** Razstavo in sejem slovečih podgorjanskih češenj priredi v Brusnicah 21. t. m. novomeška podružnica Sadjarskega in vrtnarskega društva. Prireditelje je k razstavi izpodbudilo dejstvo, da mnogo ljudi še ni videlo res lepih češnjevih nasadov ne v cvetju in še manj, ko njihov sad dozori. Dolina gradov vabi vse, da izkoristijo prvi nedeljski vlak na Dolenjsko in pridejo pokušat češnjeve sad. Po prihodu v Novo mesto ob 8. zjutraj se lahko vsak udeleženelec v mestu okrepča, nato pa se odpelje z avtobusom v Brusnice, kjer bo ob 9. otvoritev razstave. Zatem bo izlet na Gorjance v Tolsti vrh in si bodo izletniki med potjo ogledali češnjeve nasade v Gorenjem Suhadolu pri najboljših znanih sadjarjih Luzarju in Padaršiču. Priave udeležencev sprejema do 20. t. m. sreski kmetijski referent v Novem mestu g. Fran Malasek, ki daje tudi vsa potrebna pojasnila.

* **Regulacija Mure.** Te dni je ministrstvo za gradbe odobrilo drugo licitacijo za regulacijo obmejnega obrežja Mure od sladkogorske tvornice lepenke do Apač. Ta obmejni pas je dolg približno 21 km in je delno že reguliran. Letošnja regulacijska dela bodo v glavnem sestajala iz popravil nekdanje regulacije in zavarovanja obrežja. To postopno utrjevanje obrežja je bilo preračunano na skoro 900.000 Din. Pri licitaciji je ta dela izliciralo gradbeno podjetje Ivan Ledl iz Ljubljane za 862.000 Din. Podjetje bo takoj začelo priprave za regulacijo, tako da bodo vsa potrebna dela do jeseni izvršena.

* **Vrnil se je, čeprav je v vojni padel.** Poseben dogodek je te dni doživela družina Strahova v Čimernem pri Radečah. O s'mu in bratu, ki je padel v vojni l. 1917., kakor je uradno dokazano, ni bilo v družini Strahovi nobenega pogovora več. Njegovo ime je vklesano v spomeniku padlim vojakom v Svobnem. Nad 20 let je že, odkar se je poslovil od domačih in šel v vojo, odkoder se ni več vrnil. Toda predzadnjo soboto je obiskal

»V hrib pojdem,« si je rekel in že zavil na pot.

Tedaj pa je iznenada prihitel za njim mlajši brat:

»Miha, počakaj,« mu je zaklical. »Pismo naša je pri nas. Hitro pojdi domov. Pismo je prišlo in podpisati ga je treba...«

Miha se je komaj obrnil.

»Saj skoro ni vredno,« si je mislil. Sporočajo najbrž, da njenega naslova nimajo in da bodo poižvedovali. Na to pa bi bilo treba čakati pol leta ali pa še dalje. To bi mi bil prav za prav lahko povedal že uradnik v Ljubljani. In tudi če bi potem naslov poslali, mu ne bi dosti koristilo. Takrat bi bilo že vse prepozno...

Pa je vendar šel.

Pismo je bilo iz Zagreba. Miha ga je hitro prebral. Glasilo se je:

»To obvestilo smo poslali že pred osmimi meseci v Ljubljano, pa nam je bilo vrnjeno, češ da ste se neznano kam preselili. Zato vas danes še enkrat obveščamo o tem, kar nam je bilo sporočeno iz Amerike. Vaša teta, gospa Marija Novakova, je umrla pred dvema letoma in zapustila vam vse svoje imetje 15.000 dolarjev. Denar je že prišel v Zagreb in ga lahko dvignete, če se izkažete z legitimacijo.«

Miha je zavriskal. Torej le njegovo upanje ni bilo zaman. Preden je še strmečim domačim povedal, kaj je zvedel, je planil iz hiše in zbežal na vas, proti hišici, kjer je stanovala Anica s svojo materjo.

Sedelj sta v kuhinji. Menda je Anica pravkar prosila mater, naj še ne povabi soseda v hišo. Začudeno sta ga pogledali.

POPOTNIKOVA TORBA Pri nabiranju zelišč ga je ubila strela

Kamnik, junija

V petek popoldne je šel kočar Ramšak iz Podstudenca pri Crni z 12-letnim sinom na Veliko planino nabirati zelišča in mah. Nabrala sta že skoro poln koš, ko se je nad Vetrnico vtila silna ploha s točo. Med grmenjem in treskanjem je Ramšak dejal sinu, naj mu pomaga zadevi koš na rame, kar je sin tudi storil. V tistem trenutku se je pa zabliskalo in tresčilo je v Ramšaka. Zračni pritisk je vrgel njegovega sina več metrov daleč, kjer je nezavesten obležal. Ko se je čez čas zavedel, je začel iskati očeta in ga našel vsega ožganega mrtvega.

Deček je hotel iti domov, da obvesti o strašni nesreči domače, zgrešil je pa pot in šel v smeri proti Dolu. Tam je srečal nekega planinarja in mu povedal, kaj se je zgodilo. Nato sta se oba vrnila nazaj k mrtvemu očetu. Ta je ležal na trebuhu. Vsa obleka na njem je zgorela. Na levi strani je bil močno opečen in je imel večjo rano na levih senčih. Strela mu je sezula z leve noge čevelj, ki so ga našli 12 korakov stran. Poleg mrtvega je bila v zemlji za klobuk velika luknja, ki jo je izdočila strela.

Planinar in Ramšakov sin sta nato šla v dolino, da uredita potrebno za prenos pokojnega. Ramšak je štel šele 36 let. Bil je oče šestih otrok in je preživljal sebe in družino zgolj z nabiranjem raznih zdravilnih zelišč. Zdaj je nesrečna družina še te dohodke izgubila.

Nevihita je istega dne ubila tudi kravo posestnika Lovrenca Sušnika na Gozdu in tresčila v samotno cerkvico Štajngrob, po družnico gornjegrajske cerkve. Cerkvica je zgorela do tal.

Moravske novice

Divjanje strele — tat v skrini — tatvina tisočakov

Moravče, junija.

Mimili teden je med nevihto tresčilo v cerkvico sv. Nikolaja, ki stoji nad Savo na skalo vitem griču, kjer so jo v davnih časih zgradili brodniki. Grom je bil tako močan, da se je stresla skoro vsa moravska dolina. Udarilo je v strelovod ter ga vrglo raz streho. Strela pa je šinila v cerkev, kjer je razkopala tlak, zmetala raz oltarje svetnike in poškodovala zidovje. Sunek pri glavnem izhodu je bil tako silen, da je odrinil podboj in pokvaril lesena vrata. Sledovi odhajajoče strele se poznajo zunaj po zemlji in kamenju na vse strani griča.

Otroka, ki sta zvonila megli, sta na srečo odšla iz zvonika tik pred treskom. Puh, ki ju je dohitel na poti proti domu, jima je zlomil dežnik ter ju oplazil po nogah tako, da sta bila nekaj časa kakor ohromela.

Nedavno je tresčilo med silno ploho v hišo posestnika Ukača na Preteržu pri Pečah. Strela je preluknjala strop in izginila v sobi v zemljo. Domačega fanta, ki je sedel pri mizi, je tako omamila, da ga dolgo časa niso mogli spraviti k zavesti.

Posestnica Uršula Kumarjeva iz Gorice je doživela te dni dogodek, ki ga ne bo z lepa pozabila. Bilo je po zajtrku, ko je začela v hramu zraven hiše kokodakanje kokoši. Stopila je k visoki odprti skrini, v kateri so gnezdile kure, da bi preštela jajca. Dotaknila pa se je nečesa, ki se ji je previdno odmikalo. Vedela je, da je skrinja prazna, zato je radovedno tipala dalje in dosegla naposled človeško nogo. Vsa preplašena je odskočila in bežala iz hrama, da bi poklicala moža in sosede. Tat, ki je lezel v skrini za namenom, da bi v odsotnosti domačih prebrskal shrambo, pa je med tem pobegnil ne da bi ga bil kdo videl in mogel podati opis njegove osebe.

Pri Cvelbu v Mošeniku so nedavno sušili deteljo precej daleč od doma. Ko se je gospodar vrnil z njive, je opazil, da vrata v vežo niso zaklenjena. S strahom je stopil k omari, zakaj že pred tedni mu je zmanjkalo nekaj tisočakov. Njegov strah je bil opravičen. Telovnik, v katerem so bili zašiti še ostali tisočaki, je bil razparan. Vzeta mu je bil denar, ki ga je izkupil za vole. Kdo si ga je bil prilastil, ne bo tako lahko dognati. Neke deček je na poti iz šole baje videl na dvorišču pred hišo čedno oblečenega človeka, ki ga seveda ni poznal, ter se je otroku hitro umaknil.

Pobalini so opleni cerkev

Sv. Ana v Slovenskih goricah, junija

Prebivalstvo Slovenskih goric okoli Sv. Ane je razburjeno zaradi vloma, ki ga je izvršila družba mladih zlikovcev v cerkev Sv. Ane. Zlikovci so razbili skrinjico sv. Antona, ki je bila postavljena poleg glavnega oltarja, in odnesli denar, ki so ga našli v puščici. Ni se še moglo ugotoviti, koliko denarja je bilo v nabiralniku. Družba predznih pobalinov je izvršila vlom še kolikor toliko pri svetlem dnevu.

Orožniki so takoj uvedli obsežno preiskavo ter se jim je posrečilo prijeti nekega 14 letnega in nekega 17 letnega fanta. Oba sta viničarska sinova iz Zgornjih Žerjavov in sta priznala soudeležbo pri vlamu in tatvini denarja. Svojih ostalih paidašev in sokrivcev pa pobalina nočeta izdati. Orožništvo vrši v svrhu popolne pojasnitve drznega vloma nadaljne poizvedbe.

MURSKI GLASNIK

Vlom na sodišče v Murški Soboti. Neznanci so te dni vdrl v blagajno sodišča v Murški Soboti in odnesli mnogo denarja. Domnevajo, da so bili vlomilci isti ljudje, ki so opleni Zadržno gospodarsko banko v Mariboru in Prvo hrvaško štedilnico v Čakovcu.

NAŠI NA TUJEM Iz kolonij ameriških rojakov

V Cantonu, se je vršila nedavno velika umetniška razstava, na kateri je sodeloval tudi mladi in nadarjeni slovenski kipar Rudolf Mavko iz Clevelanda. Med 70 razstavljenih deli, je prejel prvo nagrado. Mlademu kiparju obetajo še lepo bodočnost.

Zanimanje za ameriško državljanstvo je med našimi izseljenci čedalje večje. Letos je bilo skupno že 163 naših rojakov sprejetih v ameriško državljanstvo. V Virginiji kandidira za državnega poslanca farmarskodelavske stranke naš rojak Josip Kraker.

Novo mašo je bral 7. t. m. Ivan Kavšek v Evelethu (Minnesota). Rodil se je 1908 v Ameriki. Njegov oče je doma iz Goričice pri Stični na Dolenjskem.

25-letnico Slovenskega doma v Pittsburgu so slovesno proslavili 30. maja.

Rudniška družba Anaconda v Washoeu je za zmerom zaprla svoj rudnik. Mnogo slovenskih rojakov, ki je bilo tam zaposlenih, je hudo prizadetih.

V Clevelandu se je vrgel v jezero Fran Kucler, star 58 let. V smrt je šel, ker je izgubil službo. Zapustil je dva nedorasla sina in vdovo.

Ustrelil se je v Coverdalu Ivan Bajt, star 40 let, doma iz Češnjevca pri Cerknem.

V Mitwiku je umrl Ivan Pongrec, star 63 let, doma iz Jankovcev nad Vipavo. V Ameriki je bil 23 let.

V Jolietu je umrl rojak Franc Vidic, star 72 let, iz št. Vida na Dolenjskem. V Ameriki je živel 48 let in je zapustil ženo, sedem sinov in dve hčerki.

V Buenos Airesu v Argentini je umrla 33-

letna Matilda Požarjeva iz Koč pri Postojni.

V Lasallu je umrl Ivan Dvornik iz Gazice pri Krki na Dolenjskem, ki je bil zelo delaven v društvih. V Ameriki je živel 30 let.

V Lakevidu je umrl 58-letni Lojze Kolenc iz Mirne, ki je bival v Ameriki 33 let.

V Glenvilleu pa je umrl 31letni Jurij Stajdohar, rojen v Clevelandu in dobro znata med odotnimi rojaki.

V Standardvilleju je umrla Marija Avsenikova, stara 44 let, doma iz Podgore pri Straži na Dolenjskem. Zapustila je sina in hčerko.

V Park Hillu je nepričakovano preminil Josip Volik, star 55 let, doma iz Litiše. Pokojnik se je pred leti v premogovniku ponesrečil in je od tedaj stalno bolehal. Lani mu je umrla žena, kar ga je zelo potrla. Zapustil je pet nepreskrbljenih otrok.

V bolmišnici v Pittsburgu je umrla 49letna Lucija Mikčeva, doma iz Smolenje vasi pri Šmihelu na Dolenjskem. Zapustila je moža, dva sina in dve hčerki.

Za poškodbam je umrl v Rock Springsu 48letni Anton Jelovčan, doma iz Javorja v Poljanski dolini.

Stantiharjevi družini v Milwaukeeju je umrla 5letna hčerka Marija; enaka nesreča je doletela tudi Petkove v Milwaukeeju, ki ji je tudi umrla hčerka. V istem mestu je umrl tudi koroški rojak Ernest Heim v starosti 75 let. Pokojnik je bil pevovodja treh slovenskih pevskih zborov.

Pred tedni je v Milwaukeeju umrl 41letni Josip Barman, ki je zapustil ženo in sina.

Po več tednov trajajoči boleznij je umrla Neža Micova, stara 46 let. Zapustila je moža in pet otrok. Pokojna je bila doma iz Nemške vasi pri Ribnici.

V Milwaukeeju je umrl po tritedenski boleznij 48letni Anton Jaklič. Zapustil je ženo in pet otrok. Pokojnik je bil doma iz Dvornega kota pri Žužemberku.

V Clevelandu je umrla Roza Jalovčeva. Pokojnica je čakala 50 let. Doma je bila iz Zdenške vasi pri Dobropolju. Zapustila je moža, tri sinove in tri hčerke.

BANKA BARUCH

11, Rue Auber, Paris (9^e)

odpremlj denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem denarnem kurzu. Vrši vse bančne posle najkulantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 1117-04 Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luksemburg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 56

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Jagode s kremo. Jagode zberi, posuš s sladkorjem v prahu, pokrij in postavi na hladno, kjer naj stoji dve uri, da se dobro napijejo sladkorja. V lončku žvrkljaj oseminko litra belega vina, štiri rumenjake, tri žlice sladkorja in sok, katerega ocedi od jagod, ko si jih posula s sladkorjem. Potem postavi lonec na pečico in mešale skuhaj v gosto kremo, a zavreti ne sme. Ko je krema gosta, jo odstavi in mešaj toliko časa, da se popolnoma shladi. V hladno kremo previdno zamešaj jagode, a pazi, da jagod ne silačš. Nadevaj jagode v skledo, na vrh pa naloži še sladke stolčene smetane, katero osladi z vaniljevim sladkorjem.

Črešnjev narastek. Mešaj, da naraste, 10 dek sirovega masla in 12 dek razmešane čokolade, potem primešaj 12 dek sladkorja v prahu in tri rumenjake ter mešaj dalje, da spet naraste, nato primešaj 10 dek moke in sneg štirih beljakov. Pekačo dobro pomaži s sirovim maslom, posuš z moko, zlij noter testo, razravnaj in speci. Ko je napol pečeno, natresi po testu črešnj, katerim si pa izluščila koščice, in peci dalje, da bo pečeno. Daš toplo na mizo, a je hladno, v rezine narazano tudi zelo dobro.

Praktični nasveti

Glavnika ne umivaj z vodo in milom, ker izgubi na prožnosti in barvi, temveč ga umivaj takole: mehko krtačo pomakaj v bencin in glavniki krtači toliko časa, da je čist. Nato ga z volneno krpo zbršiš. Delaj pa to na prostem in ne v bližini ognja, da se ti bencin ne vname.

Perilo, obleke in druge reči iz umetne svile ne peri nikdar v vroči vodi in tudi ne menci tako kakor navadno perilo, temveč bolj stiskaj in tlačiš, sicer se pri mencanju razrahljajo niti in tako blago izgubi svojo prvotno obliko. Blago iz umetne svile lahko takoj, sa-

mo da se malo odteče, zlikaš in to s precej vročim likalnikom. Blago, pomešano z umetno svilo in volno, vedno zavij v suhe krpe, in ko je že skoro suho, potem šele likaj, a ne s prevročim likalnikom.

Gumijaste predpasnike smeš samo z gobo ali mehko krpo in mlačno vodo na mizi ali deski umiti, nikdar pa ne menciati. Tak predpasnik potem v senci in na zraku posuši. Najbolje je, če ga lepo razgrneš na mizo, da se tako posuši, ker takega predpasnika tudi ne smeš likati. Enkrat na mesec ga pa tanko namaži z oljem, in to zato, da ostane guma mehka in da se ne krha.

Sredstvo proti kugi je odkrito

Ceprav se je človeštvo že dolgo časa uspešno borilo proti večini nalezljivih bolezni, vendar je kljubovala doslej vsemu orožju znanosti črna kuga, ki je zlasti v srednjem veku morila človeštvo po vsem svetu. V Evropi jo sicer zdaj več ne poznamo, a na Daljnem vzhodu še večkrat nastopa. Zato so se po vsem svetu učenjaki in zdravniki združili v borbi proti kugi, kakor so se združili v borbi proti raku in delno tudi proti jetiki.

Rusko časopisje priobčuje zdaj presenetljivo vest, da je bil na raziskovalni postaji v Vorošilovsku na Kavkazu te dni srečno dobojevan boj proti kugi in da je odnesla zmago ženska. Mlada zdravnica dr. Magdalena Pokrovska je po dolgih letih naporega dela in poskusov naposled odkrila sredstvo za cepljenje proti kugi. Ko so od zdravnice pripravljeno serum vbrizgali živalim in jih umetno okužili s kugo, se je izkazalo, da 90 odstotkov okuženih živali ni obolelo.

Nastalo pa je takoj vprašanje, kako bo cepljenje učinkovalo na človeško telo. Pa se je dr. Pokrovska odločila za drzen korak

Sama si je namreč skrivaj brez vednosti svojih sotrudnikov vbrizgnila serum in se umetno okužila s kugo. Prvo cepljenje je šlo povsem gladko, toda mladi zdravnici to še ni zadostovalo. Bila je namreč mnenja, da en sam poskus na človeku ne zadostuje za dokaz učinkovitosti in neškodljivosti njenega seruma. Zato je nedavno sklenila postaviti svoje življenje v službi znanosti drugič na kocko.

To pot se ji je pridružil dr. Josip Eowich, ravnatelj omenjene postaje, ki je doštudiral zdravniške vede na berlinskem vseučilišču, star 47 let, ki so mu zdravniki zaradi šibkega zdravja ta poskus prepovedali. Toda mož je pogumen kakor njegova sotrudnica in ni hotel odnehati, češ da je treba tudi ugotoviti, kako bo serum učinkoval na starejše in šibkejšo telo. Tudi pri tem je poteklo vse gladko.

Tako smo dobili učinkovito sredstvo proti kugi po zaslugi vztrajnega študija dr. Pokrovske.

Veliko vojno med Rusi in Japonci napoveduje

Veliki lama, navadno zelo prebrisan mož, je vrhovni predstojnik budističnih menihov, ki prebivajo v Tibetu in v sosednjih deželah. Sedanjí tibetanski poglavar ima svoje evropske in ameriške svetovalce. Ameriški svetovalec velikega lame je Gordon Enders, ki je nedavno dal evropskim in ameriškim listom zanimivo izjavo, kako tibetanski veliki lama presoja svetovni položaj glede na koristi tibetanske republike. Enders je rekel med drugim tole:

Že cela štiri leta se veliki lama pripravlja na veliko vojno med Rusijo in Japonsko. Trdno je prepričan, da se bo neogibna rusko-japonska vojna vojskovala na širnih planotah Tibeta in Mongolije, torej po tistih krajih, kjer prebivajo pastirski narodi, ki imajo svojega vrhovnega poglavarja v velikem lami. Enders je pred časom z velikim lamo obiskal tiste kraje, kjer se danes zdaj pa zdaj spopadejo ruske in japonske prednje straže. Veliki lama je tedaj prebival v Peilingmiao (Svetišču sto čudežev, kakor se to mesto imenuje). To mesto so nedavno zasedli Japonci. Takrat sta Enders in veliki lama potovala v te kraje, da bi veliki lama tamkaj organiziral odpor proti japonskemu prodiranju. Povsod v Mongoliji je ukrenil vse potrebno, da se lahko zavrne napad iz Mandžurije. Še pred šestimi meseci so bili pristaja velikega lame videti mirni, toda pod krinko, da jih vse skupaj nič ne briga, so se že temeljito pripravljali na pravi odpor.

Veliki lama, ki motri svet in dogodke na njem s svoje visoke tibetanske planote, je

trdno prepričan, da se bo prav na teh visokih planotah vnel nov svetovni požar. Zato pa tudi sam nadzoruje in vodi vse priprave za obrambo svoje dežele. Po njegovem mnenju se je vojna med Rusijo in Japonsko prav za prav že začela. To bo za enkrat trajalo, dokler ne bodo Japonci na 1500 kilometrov dolgi fronti začeli velike ofenzive. Ta fronta bo držala preko Tibeta in Mongolije. Veliki lama sodi, da bodo Japonci pri tej vojni šli natančno po sledovih velikega Džingiskana. Toda medtem, ko je ta veliki osvajalec pred 700 leti svojo vojsko vodil od Mandžurije do Budimpešte, se bo ta vojska nazadnje končala že v Turkestanu.

Veliki lama napoveduje, da se bo japonska ofenziva v Turkestanu izgubila v puščavskem pesku. Tako nazadnje ne bo nihče zmagal, ne Japonci ne Rusi. Obe državi se bosta namreč docela izčrpali. Nazadnje pa bo na Japonskem nastala še revolucija, ki bo japonske čete prisilila, da se bodo naglo vrnile domov. Edino korist od te vojne bo imela Azija sama, ki bo najmanj za sto ali pa še več let rešena vmešavanja evropskih držav.

Kakor je Endersu povedal general Denpen Hsia, ki je nekak minister za vojsko v Tibetu, je Japonska z drugimi državami sklenila zvezo proti Rusiji, če bi ta hotela napasti Japonsko. Zato japonska izzivanja na mejah hočejo Ruse samo pripraviti do tega, da bi Rusi Japoncem napovedali vojno. Veliki lama je svojim ministrom že večkrat rekel, da bo v prihodnji vojni Tibet doletela enaka

usoda, kakršna je doletela leta 1914. Belgijo. Vsekakor morajo Tibetanci biti res pripravljeni na to, da bodo Japonci vdrli v Tibet severno od Kokonorskega jezera. Na ta način bodo Japonci ruske čete, ki se bodo zbirale v Altaskem gorovju, prišli od strani. V tem primeru bodo prve odločilne bitke pri Lanhovfu na zahodnem koncu velikega kitajskega zidu.

Kakor nam ta izjava pove, velikí lama prav pazno zasleduje napetosti med Rusijo in Japonsko.

× V Bukarešti 40 mrtvih in 750 ranjenih.

Vsa rumunska javnost je še zmerom pod vtiskom hude nesreče, ki se je pripetila ob priliki proslave narodnega praznika, kakor smo že poročali. Ogorčenje javnosti je toliko večje, ker je preiskava, ki se je po osebnem naročilu kralja Karola izvršila z vsoto strogo, ugotovila, da so bile tribune površno in slabo zgrajene. Na odgovor bodo pozvali tudi prireditelji proslave, ker so na tribuno, ki je bila določena za največ 1500 ljudi, pustili skoro 5000 ljudi, zaradi česar se je tribuna seveda morala porušiti, ker je bila trikratno preobremenjena. Preiskava je prišla do ugotovitve, da so graditelji tribun gledali predvsem na svoj lastni dobiček in gradili tribune s slabim materialom. Vseh sedem podjetnikov in podžupan Bukarešte Vasilescu so aretirani in pridejo pred sodišče. Najbrž bo odstavljen tudi župan. Čeprav uradna poročila zatrjujejo, da je nesreča zahtevala samo štiri smrtno žrtve, zatrjujejo drugi, da je bilo najmanj 40 mrtvih. Ranjenih pa je bilo 750 ljudi. Od teh je 600 še v bolnišnicah, medtem ko so ostali po prvi zdravniški pomoči lahko šli domov. Med ranjenci je tudi uradnica jugoslovenskega poslanstva Greta Fahtnerjeva, nekdanja kraljica lepotic v Novem Sadu. Neki žebelj ji je prebodel lice in ji izbil tudi več zobov. Ima tudi presekane jezike. Hudo ranjena je dalje njena mati. V Rumuniji vlada zaradi te nesreče prava narodna žalost. Vse svečanosti, ki so bile še na programu, so bile odpovedane.

× 15 mrtvih pri železniški nesreči v Italiji.

Dne 10. t. m. na vse zgodaj se je pripetila nedaleč od Napolija huda železniška nesreča. Jutrní vlak, ki prihaja z delavci in kmeti iz mesteca Nola, je na ostrem ovinku iz nepojasnjenih vzrokov skočil s tira. Vlak je vozil na usodnem ovinku s polno brzino in so bile zato posledice nesreče tem hujše. Trije osebni vagoni so se razbili. Izpod razvalin so potegnili 15 mrtvih, med ostalimi potniki vlaka pa je bilo še 200 bolj ali manj ranjenih. Ponesrečeni vlak je bil zaseden po večini z delavci, ki so se peljali v tvornice na delo, in s kmeti, ki so vozili svoje prideške na napolijski trg. Vest o hudi železniški nesreči je zbudila po Italiji splošno poročnost.

× V Belgiji počiva delo v vseh rudnikih.

Še obstoji nevarnost splošne stavke v vsej industriji. Delavci zahtevajo zvišanje mezd in druge ugodnosti. Spričo vedno večje resnosti v stavkovnem gibanju je vlada mobilizirala orožništvo in je ukrenil potrebno glede preskrbe živil. Novi minister za delo Delaere je imel v radiu govor, v katerem je dejal, da bo vlada uvedla obvezno delavsko zavarovanje, povišala podpore za brezposelne za 50% in sklenila uvedbo plačanih dopustov in delovnega časa, ki bo tedensko znašal pod 52 ur.

× Opazovanje solnčnega mrka iz letal.

Opazovanje solnčnega mrka iz letal. Po sklepu ruske akademije znanosti bodo letošnji solnčni mrk 19. t. m. opazovali tudi iz letal. Določeni so že zvezdoslovci, ki se dvignejo v značne višave, da bodo z večjim uspehom opazovali mrk. Inženjer Vodar je pripravil zamje poseben opazovalni aparat in ga preizkusil na poskusnih poletih z moskovskima zvezdoslovcema Stanjukovičem in Liničkim. Aparat je določen za fotografiranje solnčne krone ob mrku. Letala se dvigneta šest do sedem tisoč metrov visoko.

RADIO LJUBLJANA

od 21. do 28. junija.

Nedelja, 21. junija: 8.00: Koziaške pesmi (plošče). — 8.45: Čas, poročila, spored. — 9.00: Dolinar: Venček slovenskih narodnih pesmi (pelo bo pevsko društvo »Domovina« na ploščah). — 9.15: Prvi Slomškovi dan: Reportaža in prenos službe božje za šolsko mladino iz Maribora. — 11.00: »Prejubo vesele, ojkje si doma« in druge Slomškove pesmi bo pel ženski sekstet. — 11.30: Otroška ura (vodila bo Slavica Vencaizova). — 12.00: Čas, spored, obvestila. — 12.15: Kar želite, to dobite (radijski orkester bo igral po željah naročnikov). — 13.15: Kar imamo, to vam damo! (plošče po željah). — 17.00: Kmetijska ura: O sušilnicah in sušenju sadja (nadzornik Martin Humek). — 17.20: Koncert pevskega zbora Glasbena Matica v Mariboru (dirigent ravnatelj Kozina; vmesne samospesve bo pela profesorica Lida Vedračova; pri klavirju profesor Vasilij Mirk). — 19.00: Čas, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: Prenos iz starega Bečeja. — 20.00: Operni spevi in fantazije (pel bo Robert Primožič; spremljal bo radijski orkester; pri klavirju profesor Marian Lipovšek). — 21.00: Radijski orkester. — 22.00: Čas, vreme, poročila, spored. — 22.15: Valčkova ura (plošče).

Ponedeljek, 22. junija: 12.00: Narodna glasba iz bližnjih in daljnih dežel (plošče). — 12.45: Vreme, poročila. — 13.00: Čas, spored, obvestila. — 13.15: Slovanska glasba (radijski orkester). — 14.00: Vreme, borza. — 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: Turizem in prirodne lepote Boke Kočorske (Blaho Čurovič iz Beograda). — 19.50: Harmonisti pojo (na ploščah). — 20.10: Zdravniška ura: Ugodna planinska lega za protituberkulozne dispazerje (Oskar Reva). — 20.30: Komorna glasba. — 21.30: Radijski orkester. — 22.00: Čas, vreme, poročila, spored. — 22.15: Lahka glasba (radijski orkester).

Torek, 23. junija: 12.00: Slavnj slovanski skladatelji (plošče). — 12.45: Vreme, poročila. — 13.00: Čas, spored, obvestila. — 13.15: Odlomki iz zvočnih filmov (plošče). — 14.00: Vreme, borza. — 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: Johan Runeberg, prvi prevajalec srbskih narodnih pesmi v Skandinaviji (Luka Smodlaka iz Beograda). — 19.50: Plošče. — 20.00: Prenos Gounodove opere »Faust« iz Zagreba (v I. odmoru glasbeno predavanje — Vilko Ukmar; v II. odmoru čas, vreme, poročila, spored).

Sreda, 24. junija: 12.00: Šramlj in podobne skupine (plošče). — 12.45: Vreme, poročila. — 13.00: Čas, spored, obvestila. — 13.15: Vse mogoče, kar kdo hoče (plošče po željah). — 14.00: Vreme, borza. — 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: Značaj hortikulture za Jugoslavijo (dr. Vale Vovk iz Zagreba). — 19.50: Kresovanje v Beli krajini (sodelovali bodo člana ljudskega odra, radijske igralne družine in radijskega orkestra; sestavljal je in vodil bo profesor Niko Kuret). — 21.20: Kresna noč v pesmi in glasbi. — 22.00: Vreme, čas, poročila, spored. — 22.15: Radijski jazz.

Četrtek, 25. junija: 12.00: Baletna godba (plošče). — 12.45: Vreme, poročila. — 13.00: Čas, spored, obvestila. — 13.15: Radijski orkester. — 14.00: Vreme, borza. — 19.00: Čas, vreme, poročila, program, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: Savez Sokola krajevine Jugoslavije. — 19.05: Havajske kitare (plošče). — 20.10: Naša srednja šola — II. predavanje (profesor Miroslav Adlešič). — 20.30: Pevski koncert gojencev Pavle Lovševove. — 21.30: Operetni venčki (radijski orkester). — 22.00: Čas, vreme, poročila, spored. — 22.15: Radijski jazz.

Petek, 26. junija: 12.00: Naša pesem, naša glasba (plošče). — 12.45: Vreme, poročila. — 13.00: Čas, spored, obvestila. — 13.15: Koncert orkestralnih simfonij (radijski orke-

ster). — 14.00: Vreme, borza. — 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: Jugoslovenci na mednarodnem kongresu za glasbeno vzgojo v Pragi v aprilu 1936. (Emil Adamič iz Ljubljane). — 19.50: Lalo: Namouna, orkestralna suita (plošče). — 20.10: Ženska ura: Obisk v dunajski umobolnici Steinhoff, II. del (Hočevar, Megličeva). — 20.30: Klavirski večer originalnih štiriročnih skladb gojencev profesorja Toneta Ravnika (prenos iz Hubadove dvorane). — 21.30: Verdijevi zvoki (radijski orkester). — 22.00: Čas, vreme, poročila, spored. — 22.15: Radijski orkester. — 22.30: Angleške plošče.

Sobota, 27. junija: 11.00: Šolska ura: Vidovdanska proslava (II državna deška meščanska šola). — 12.00: Plošča za ploščo — pisana zmes. — 12.45: Vreme, poročila. — 13.00: Čas, spored, obvestila. — 13.15: Plošča za ploščo — pisana zmes. — 14.00: Vreme. — 18.00: Na delopust (radijski orkester). — 18.40: Pogovor s poslušalci. — 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura. — 19.50: Plošče. — 20.10: Zunanji pogledi (dr. Alojzij Kuhar). — 20.30: Kvintet »Himnadr« bo pel domaše pevce. — 21.00: Prenos iz Subotice: Otvoritev sokolskega zleta (v odmoru čas, vreme, poročila, spored; po končanem prenosu reproduciran koncert plesne glasbe).

Za smeh in kratek čas

STRAH.

Voznik je navil ušesa paglavcu, ki mu je napravil škodo pri vozu. Deček je začel na vso moč tuliti.

»Kdo je tepel mojega sinčka?« se je prijel iz hiše dečkov oče.

»Jaz,« je odvrnil skoro dva metra visoki voznik in stopil pred očeta.

»Tako,« je odvrnil oče, ko je zagledal hrušta, »prav ste storili, doma pa jih bo dobil še od mene.«

ZOBOBOL

Zobni zdravnik: »Pravite, da vas zobje mučijo?«

Bolnik: »Strašno!«

Zobni zdravnik: »Pogosto?«

Bolnik: »Skoro vsakih pet minut.«

Zobni zdravnik: »In kako dolgo trajajo bolečine?«

Bolnik: »Najmanj četrt ure vsakokrat.«

NJEN KLOBUK

Zena: »No, kako ti je kaj vseč moj novi klobuk?«

Mož: »Poslušaj, ženka, če bi ti hotel po resnici povedati . . . «

Zena: »Če misliš tako govoriti o mojem klobuku, ostani rajši tiho.«

Listnica uredništva

Škocijan, Sodimo, da bi bilo pametnejše, če se zadeva v listu ne obravnava.

MALI OGLASI

HRANILNE KNJIŽICE

vnovčite najboljše

potom moje pisarne. Solidno poslovanje!

Priložite znamko!

RUDOLF ZORE

Ljubljana, Gledališka 12. Telefon 38-10.

SLOVENEK

40letni, ekonom, izseljen v Franciji, želi spoznati Slovenko v domovini ali v Franciji v svrhu ženitve. Rad bi spoznal naobrazeno priletno gospodično ali vdovo, ki ima nekaj gotovine ali pa lasten dom z malo zemlje. Ponudbe po možnosti s sliko je polati na naslov Jaques Sidar, Ferme Baron de Turckheim poste Heimbrun. Haut Rhin France.

BOLNE NOGE

Z uporabo
novega sredstva,
olajšanje
v treh minutah

Na tisoče ljudi v Franciji se poslužuje danes novega sredstva, ki naglo in z lahkoto odpravlja vse težave in bolečine nog. Še drevi pomočite noge enostavno v vročo kisikovo kopel Saltrat Rodella. Občutljivost bo minila takoj, ko bo kisik prodir v kožo. V treh minutah popolnoma prenehajo vsa vnetja in otekline. Kurja očesa se omeščajo tako, da jih lahko odstranite popolnoma s koreninami brez bolečin in nevarnosti. Nosili boste lahko lepe čevlje manjše številke ter z lahkoto hodili ves dan, ali pa plesali vso noč. Saltrat Rodell se prodaja z jamstvom po neznatni ceni v vseh lekarnah, drogerijah in parfumerijah.

NOVOST! Samo Din 98.—

št. 63.719. Cenena, a dobra Shock-Prof zapetna ura, točno regulirana, lep kromiran okrov zapetnica iz usnja — številčnica in kazalo osvetljena (Radium)

Din 98.—

Zahtevajte veliki cenik, ki ga dobite zastonj in poštne prosto. Velike izbira ur, zlatnine in srebrnine

Lastna protokolirana tovarna ur v svici

H. SUTTNER, LJUBLJANA 6.

MLIN NA STALNI MOČNI VODI,

v prometnem kraju na deželi, dam v najem, sposoben je tudi za vsako drugo obrt na vodni pogon. Babič, strugar, Rečica—Laško.

Lahka LETNA OBLAČILA buret, kaša, lister i.t.d. v odlični izdelavi si nabavite najceneje pri
PRESKARJU, SV. PETRA C. 14.